

Sáng Thức Dậy Mở Cửa Mở Lòng Ra Thế Sao

Bao giờ thì tôi về? Bao giờ không biết nữa! Sáng, thức dậy, mở cửa, mở lòng ra thế sao?

Good Morning, tôi chào...một con chim vừa chao đôi cánh chào sáng sớm. Chào vàng trắng thức muộn!

Những gì tôi ước muốn, tôi gửi gắm cho trăng. Con trăng bơi sông Hằng, con trăng nằm trong nước...

Tôi bơi đâu cũng được, đại dương ơi đại dương! Tại sao Nước và Non viết liền thành Sông Núi?

Tại sao người ta đuổi đồng bào người ta đi? Tôi không đuổi Xuân Thì mà Xuân Thì biến biệt!

Có lúc tôi cương quyết: Mình về! Mình phải về. Mình nhớ quá lũy tre. Mình nhớ con đường đất...

Phải chi đừng có giặc, đất nước mình thanh bình...Nhìn người ta vẫn mình, mình sống mòn vẫn hiến!

Bao nhiêu thây xác liệng xuống biển cho cá ăn...Bao nhiêu người sống nhẵn bằng đọa đày đồng loại...

Bao giờ tôi ra khỏi vũng lầy của lương tâm? Bao giờ nước Việt Nam sử ghi bằng tên mới?

Tôi hỏi và tôi hỏi không một tiếng đáp lời. Uổng lắm chó Trời ơi một thời tôi tuổi trẻ!

Thua cả dân Khờ Mệ, thua cả người Thái Lan...ai khiến người Việt Nam vượt xuống Nam và...chết?

Trần Văn Lệ